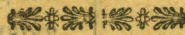

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Τρίτον ἔχω χρόνον
σ' τ' Ἀργαστόλι θρόνον.

Χίλια δαταχέσια κι' ἐννενηντα τέσσαρα
πάλιν ὁ Μογγόλος φίλος μὲ τὸν Καίσαρα.

ΤΡΙΣ τοῦ μηνός « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάνω
ἐσάκις μὲνων ἀεργός δὲν ἔχω τί νὰ κάνω.
ἂν ὅμως ὑποστηρίξειν μοῦ δώστε πατριῶται
τετράκις σὰς ὑπόσχομαι νὰ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὸς
ἀνάγκη πᾶσα νὰ ᾄχομε κι' ἡμεῖς συνδρομητάς.

Πέντε δὲ γράγκα χάρτινα ὁ προπληρότων μόνον
συνδρομητῆς μας γίνεταί εἶδος γὰρ ἓνα χρόνον
κι' ἂν εἶναι σ' τὴν ἀλλοδαπὴν χρυσᾷ θὰ στείλῃ ἔξη
γὰρ νὰ μπορέσῃ ὁ Μαρῆς στὰ ἔξοδα ν' ἀνθέξῃ,
τί συνδρομιαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἓνα.

Ἰουλιου δεκαεξή.
ὁ Τρικοῦπης δὲν θὰ παίξῃ.

Νούμερα τέσσαρα μ' ἄλλα σαράντα,
χρωκοπίσματα μὲ κι' ἄλλη μάντα.

Ἐν γένει περὶ βουλευτῶν καὶ μερικὰ περὶ αὐτῶν.

Σὰς ἀναγγέλω, κύριοι, μετὰ χαρᾶς πολλῆς
πῶς προσεχῶς ἀνοίγονται αἱ πύλαι τῆς Βουλῆς
ὅπως εἰσέλθῃ δι' αὐτῶν, τῶν βουλευτῶν τὸ πλῆθος
καὶ λάβῃ τὸ δηνάριον ὡς γίγνεται συνθήκας,
κοροῦδεύοντες μ' ἐμᾶς ποῦ δίχως νὰ ζητάζουμε
ἀσυνειδήτως καὶ τυφλῶς σ' τὴν βράχη μας τοὺς βάζουμε.

Ἐμπόριον κατήντησε κι' αὐτὸ τὸ βουλευτικί,
καὶ τόσον ὀλοφάνερα ποῦ κάνει πλέον φρίκη,
ἐμπόριον ἐπικερδὲς χωρὶς καμμιὰ ζημία,
χωρὶς νὰ βρίσκῃ σκάνδαλα μὲ τὴν ἀστυνομία,
ἐμπόριον, ποῦ χαίρεται κἀνένας νὰ τὸ βλέπῃ
ἐμπόριον, ποῦ πᾶσ' ἀρχὴ νὰ τὸ θαυμάζῃ πρέπει.

Ἄν ἔχῃς χρῆμα μπόλικο καὶ βουλευτὴ κολέα,
βρίξῃς καὶ τὸν Ἐπίσκοπο καὶ τὸν Εἰσαγγελέα,
καὶ κάθε ἄλλον ἄρχοντα, νομίζεις χάρτιν ἄσημον
καὶ βαθμηδὸν ὁ βασιλεὺς σου στέρνει καὶ παράσημον
καὶ θεωρεῖσαι ἄνθρωπος χρηστότητος πολλῆς,
ἐνῶ οἱ νόμοι γράφουσι νὰ λέγῃσαι Τσουλιῆς.

Τί ἄλλο πράττουσι λοιπὸν οἱ βουλευταὶ μας οὔτε
ἢ νὰ ἐπιδιώκουσιν παντοιοτρόπως πλοῦτη
καὶ νὰ γυμνῶνουν ἀπειδῶς τὰς ξένας ἀποθήκας
καταπατοῦντες καὶ θεσμούς καὶ νόμους καὶ συνθήκας;
Πῶς νὰ φυλλάτωμεν ἡμεῖς τοὺς νόμους ἀπαιτοῦσιν
ἀφοῦ αὐτοὶ συνήθησαν νὰ τοὺς καταπατοῦσιν;

Ὁ βουλευτὴς ὁ σημερινὸς ὑπερασπίζει μόνον
ἀνθρώπους διαπράξαντας ἐγκλήματα καὶ φόνον,
ὁ βουλευτὴς ὁ σημερινὸς ἐν τοῖς ἰδίους οἴκοις
λαμπρὸν παρέχει ἄτυλον λησταῖς καὶ φυγοδίκους,
καὶ κἀμνων ἐκ συμφέροντος τοῦ καθ' ἑνὸς τὸ κέφι
πᾶν ἱερὸν τοῦ ἔθνους μας πατεῖ καὶ καταστρέφει.

Καλύπτει φεῦ! ἀγλὸς πυκνὴ, λαὲ τὰ ὄμματά σου
καὶ δι' αὐτὸ, ἀνεγχεσαι τὰ δικαιώματά σου
καθ' ἓνας νὰ καταπατῇ καὶ οὐ νὰ ἐξυβρίξῃ,
ἀρκοῦμενος ὀλίγητα σ' ἐσένα νὰ χαρίζῃ
ἐνῶ ἐκεῖνος κάτοχος τοῦ δικαιώματός σου
σφιγᾶ, βιζάνων ἐξ αὐτοῦ, λαὲ, τοῦ αἵματός σου.

**Περικοπή σημαντική
να την ίδουν οι νομικοί.**

“Αλλοτε πώδιν’ ο Θεός πληγὰς εἰς τοὺς Ἑβραίους,
ἀκρίδες, φίδες, παγανά, σκλουπούλια καὶ κορέους,
ἔστρηνε κι’ ἓνα Μωϋσῆν, ἢ ἄλλον ἐμπιστόν του
γιὰ ν’ ἀχῆ κάποια πρόβλεψη στὰ πλήθη τῶν πιστῶν του,
κι’ ὅταν τὸ πρᾶγμα ἔφθανε σ’ ἓνα βαθμὸ μέγανος,
ὁ πληρεξούσιος αὐτός, εἴξερε καὶ τὰ μπάλωνε.

Καὶ τώρα πῶδωσε σ’ ἐμᾶς χειρότερο κακόν,
— ἐπιδημίαν δηλαδὴ ἀνόμων νομικῶν,
ἐχόντων τὰ δυσάρεστα παντοῖα καὶ πολλὰ —
μᾶς ἄφησε μονάχους μᾶς νὰ κάμουμε καλὰ,
καίτοι γνωρίζει κάλλιστα, αὐτὸ τὸ μέγα ὄν,
ποῦ ἔφερε τὸν ἄνθρωπον ὁ τωρινὸς αἰὼν.

Πῶς θὰ γλυτώσουμε λοιπὸν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὄντα,
ποῦ περιέρχονται τὴν γῆν πεινῶντα καὶ διψῶντα,
ἔνεκεν τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων πρὸς συντήρησιν,
πρᾶγμα δι’ ὅπερ δυστυχῶς δὲν φέρουσιν ἀντίρρῃσιν,
καίτοι σκαφίζονται πολλὰ, γιὰ νὰῦρουν ἐργασίαν,
ὅσα κι’ ὁ Φεῦτ’ ὁ κηρυγὸς διὰ κηρυγέσαν.

Μὴ πέρασε κι’ ἐμέναμε ἀπὸ τὸ νοῦ, ἀνόμως
πῶς δὲν θὰ ἤτανε κακὰ νὰ γίνω δικηγόρος,
κι’ ἰδίως ὁ πατέρας μου εἶχε καὶ μὲν μεγάλο,
ὡς ὅτου σὲ δικόγραφο τῆ φέρμα μου νὰ βάλω,
καὶ πέντε χρόνια μ’ ἔστρηνε μὲ κρὸ καὶ μὲ ζέστη,
πότε σ’ τοῦ Πόγγη τὸ κελὶ καὶ πότε σ’ τοῦ Φορέστη.

Ἄλλ’ ὁ Βρυώνης μᾶλεγε μετὰ φωνῆς σθυμένης,
« καθὼς μπορεῖ Μολφέτα μου νὰ ἐκαταλαβένης,
» ἐγειναν τόσοι σήμερα σ’ τὸν τόπο δικηγόροι
» ποῦ πάει ἐκατάλαβες νὰ πάρουνε τὰ ὄρη,
» ὥστε ἂν σκέπτεσαι καὶ σὺ συνάδελφος νὰ γένης
» θὰ ἔλθης εἰς περιστάσιν ποῦ . . . ἐκαταλαβαίρεις. »

Ἐν πράγματι μ’ ἐγλύτωσαν τὰ λόγια τοῦ Βρυώνη,
εἶδ’ ἄλλως θὰ μ’ ἐπέθεναν εἰ τῆς γαστέρας πόνοι,
καθ’ ὅσον γιὰ νὰ βρίσκονται γιὰ τόσους, τέτοιους, δίκαις,
πρέπει ν’ ἀρχήσουμ’ ὅλοι μας νὰ κλέπτουμε κατσίκες,
ἢ — ὅπερ λογικότερον — νὰ γίνωμεν αὐτόχειρες
διὰ νὰ ζήσουν εὐτυχεῖς, αὐτοὶ μὲ τῆς ζωντόχειρες.

**Καὶ μερικὰ
θεατρικά.**

[Ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Πετράκη.]

Πάλιν ἀκούσατ’ ἄρχοντες, πάλιν νὰ σᾶς εἰποῦμε
πῶς οὔτ’ ἐφέτος ἄσματα τενόρων δὲν ἀκούμε,
οὔτε θὰ γείνουμ’ ἐρασταὶ ὠραίων ὑψηφῶνων,
οὔτε θὰ διαγεῖρωμεν τὸν Λεξουρατὸν φθόνον,
καὶ μ’ ὅλας τὰς ἐπιστολάς Λαμπρούνα καὶ Μασίνη,
μόνον ὁ Πέτρος ἤρωας τοῦ δράματος θὰ μείνη.

Καὶ πῶς νὰ γείνη Λοεγκρὶν καὶ πῶς Κβαλλερία
ἀφοῦ ἀπὸ τὴν τόση σας στενοφιλαργυρία,
νοικιάζεται τὰ πάλκα σας σὲ πρὸ φτωγῆς κυράδες;
γιὰ νὰ μπορέσει, ὡς κι’ ἐκεῖ νὰ βγάλειτε παράδες.
Ἐν ὅσω τέτοια, κύριοι, κακομοιρὰ σᾶς δέρνει,
κανεὶς δὲν ἐτρελάθηκε θιάσους νὰ μᾶς φέρνει.

Οὐδὲν γελοιοδέστερον, Πετράκη μου παιδί μου,
ἀπὸ τὸ ψήφισμα αὐτὸ τὸ τῆς προικὸς τοῦ δήμου,
καθ’ ὅσον δίδεται ἡ προίξ τοιοῦτοτρόπως ὥστε,
σεὶ πρέπει τὴν ἐγγύησιν στὸ δήμαρχον νὰ δῶστε,
εἶδ’ ἄλλως ὅσον φίλε μου, ἐγγυητῆς δὲν μπένης,
ἐπιτροπὸς τοῦ Μουσταφᾶ μονάχα θὲ νὰ μείνης.

Χίλις φορὲς νὰ κλείσετε τὸ θέατρο Πετράκη,
ἀλλὰ νὰ μὴ μᾶς φέρετε κἀνένα Λουλουδάκη,
γιὰτι ἂν τέτοιος θιάσος πατήση στ’ Ἀργουόλι,
ἀναρχικοὶ, μοῦ φαίνεται, θὰ κηρυχθοῦνε ὅλοι,
καὶ τότε βεβαιότατα, Πετράκη μου, σοῦ μέλλει,
σ’ τὰ ὕψη ν’ ἀνατιναχθῆ; μὲ βρόμβα τοῦ Τσεταλίη.

Πῶς νὰ διασκεδάσουνε λοιπὸν αἱ δεσποῦναι
ἀφοῦ κλειστὸν ἐρμητικῶς τὸ θέατρον θὰ ἦνε;
ποῦ νὰ περῶ τὰς ὥρας τῆς ἡ Δόνα Μαγαρέτα,
καὶ ἡ ὁποῖα ἔφερε ξαπόστα ντουαλέτα,
νὰ τὴν φερῆ σ’ τὸ θέατρο, γιὰ νὰ τὴν βλέπῃ ἕνας
ποῦ κηρυγᾷ πάντοτε περιουσίας ξένας.

Οὔτε θὰ ἔλθῃ ὅπερα οὔτε καὶ ὁπερέτα
κι’ ἂν θέλῃς ἄκου, Πέτρο μου, τὰ λόγια τοῦ Μολφέτα,
ἐνῶ ἂν μᾶλλονε λεπτὰ — μὲ κάθε σου σπαράνιο —
ἐγὼ τὴν πρώτη τοῦ μηνὸς σοῦ φέρνω τὸν Ταράλο,
καὶ τότε μείνε βέβαιος, πῶς ἐποχὴν θ’ ἀφίκη
τὸ σίκ, ἢ γενναϊότης σου καὶ τὸ ἐπιτροπικὸ.

ΣΕ ΓΝΩΡΙΜΗ.

Ἄληθειὰ γιὰ μένα τὸ τοῦ σου τὸν ἐ χάρης,
ποῦ κάθε τόσο μοῦ πετᾶς κᾶτι ματιὰς ποῦ καίρε,
ἢ ἔτσι σὲ ὄρε σ’ τὸ μυαλὸ αὐτὰ γὰ μοῦ τὰ χάρης
γιὰ νὰ μὲ μπάσης μοναχὰ σ’ τὰ αἵματα, ποῦ λέρε;

Ἄν τέτοιος ὀδύλιος σκοπὸς σοῦ μπῆκε σ’ τὸ κεφάλι,
ἔτσι πεθάνης, ὁ Θεὸς σ’ τὴ πίσσα θὰ σὲ βάλῃ,
γιατι δὲν εἶναι, μάτια μου, χειρότερη ληστεία
παρὰ νὰ λές πῶς ἀγαπᾶς, καὶ γὰ τὸ λές ἀστεία.

Ἡ μ’ ἀγαπᾶς σ’ τὰ σοβαρὰ, ἢ γὰ νὰ παιγνιδίσης,
ἐγὼ κυὰ μου ἀπαιτῶ γὰ μ’ ἵκανοποίηση
γιατι ἀφ’ ὅτου μὴ πλῆξες αὐτήν τὴ σπολέτα,
μ’ ἐρούφηξες, σὰ γᾶμουνα γαλῶρα τοῦ Τρουμπέτα.

ΦΑΝΤΕ ΜΠΑΣΤΟΥΝΗΣ.

Εἰς τὸν γέλοιο Βασιτάση,
ποῦ χε ἀπὸ δῶ περάσει.

Ἄκομη σοῦ ὀρκίζομαι ἐν ἀπορίᾳ στέκω
ἰδῶν τὴν σὴν ἀλλοίωσιν, ἀγάπη μου, Ἀλέκο.
Πῶς διάβολο σ’ ἀχάμησε τὸ κλίμα τῆς Λεικάδος!
καὶ σ’ ἔκαμε σὰν κάποιος γὰ βγήκες λαμπικάδος.

Ἡ θες, κι’ ἐσκόρπισες παντοῦ χαρὰν ὑπὲρ τὸ δέσρ,
ἦλθες κι’ ἐγλυκοσάλησε κι’ ὁ μαῦρος Μοσχολέων.
Ἡ θες μᾶς εἶδες κι’ ἐθυγες ἀμέσως γὰ τὸν Βῶλλον
σὺ ὁ ἐν ἄλλαις ἐποχαῖς σπουδαῖον παίξας γέλοιο.

Σ’ τὸ γέλοιο μου τὸ Τζωρτζή.

Σαρψῶν σ’ τὴν ἐπιστήμη σου ἐγίρηκες Χοτῶ,
δὲν ἔχει ὄμως μοῦσικουλα τὸ σῶμα σου διάλοιο,
κι’ ἂν σὲ τσακῶση, γέλε μου, καρμυλα Λαλιδά,
θὰ πάη κι’ ὁ Σαρίπολος κι’ ὁ Σμιθ, κατὰ διαβόλιο.

Σ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ
ΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΑΙΝΟΛΟΓΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΚΑΙΝΟΛΟΓΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
Πρῶτος καταχωρηθήσεται ὁ τῆς « ΚΑΙΝΟΛΟΓΕΟΥ. »

ΛΥΠΗΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ σχολείου του κατα-
κρημνησθέντα, καὶ σκληρότατον λαβόντα θάνατον, δε-
κατριετῆ νέον ΓΕΩΡΓΙΟΝ Ν. ΖΕΡΒΟΝ.

Τὸν Τζάρο ἄς κλαῖτε σοβαροὶ, μεγάλοι,
σεμφορτοτάτοι μεγάλα καὶ σκοποὶ,
ὀλόχαρο παιδάκι ἢ Μοῦσα ψάλλει,
ποῦ θέλησεν ἢ μοῖρα νὰ κοπῆ
σὰν ἄνθος, κι’ ἀπ’ τῆς μάνας τὴν ἀγκάλῃ
νὰ πέσῃ σὰ νὰ τῶσθερ’ ἀστραπή.

Τῆς λῶρας τὸ τραγοῦδι τὸ θλιμμένο,
ἀκολουθοῦνε κι’ οἱ μικροὶ σου γέλοιο
ποῦ σ’ ἴδατε μπροστά τους σκοτωμένο
καὶ τώρα μὲ ψυχρὰ κι’ ὠχρὰ τὰ χεῖλη
σοῦ δίνουρ ἓνα ὑστερὸ γιλάκι
χρυσὸ κι’ ἀδικολάματο παιδάκι.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Ἄξιότιμε κ. Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος « Ζιζάνιον ».

Ἀναγινώσκων τὸ ὑπ’ ἀριθ. 262 φύλλον τῆς « Ἐφη-
μερίδος » εἶδον καὶ τὰ κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ
ἐμοῦ ὑπὸ τινος γραφέντα ἐκεῖνα. Εἰς ἀπάντησιν τῶν
κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τούτου γραφέντων, δίκην
Λάβρακος καθ’ ἡλῶν ἐπιτεθέντος, οὐδὲν ἐνταῦθα δύ-
ναμαι νὰ γράψω γινώσκων κάλλιστα ὅτι εἰς τὰ ται-
αῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς καὶ εἰς τὰς « ρεκλάμας »
καθ’ ὅλας τὰς ἐπ’ ἀγαθῶ πράξεις του δὲν εὐχαριστεῖ-
ται οὐδὲ θέλει νὰ μιμῆται τοὺς διὰ τὰ ἐλάχιστα αὐ-
τῶν ἔργα ἐπ’ ἀγαθῶ δῆθεν καὶ ἐν περιπάτῳ καὶ ἐν
συναναστροφῇ καὶ πανταχοῦ παπταίνοντας.

Εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν κατ’ ἐμοῦ γραφέντων καὶ εἰς
ἐμὲ ἀμέσως ἀφορώντων γράφω τὰς ὀλίγας ταῦτας
γραμμάς.

Ὁ δοκασίσιμος ἐκεῖνος ὁ νομίζων εἶναι τις ἐπὶ τῆς
γῆς, ὁ εἰς τὸν κύβον ἀνόητος, εἰς τὴν ἀπλουσιάνην
καὶ εὐγενέστατα γενομένην παρατήρησίν μου, ὅτι πι-
στοποιικτικόν τι γάμου, τὸ ὁποῖόν μοι προσήγαγε, δὲν
εἶχε καλῶς καὶ ὅτι καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὅμοιον πρὸς
ἐκεῖνον ἄλλοτε δὲν ἐδέχθη τοῦ αὐτοῦ συντάκτου τοῦ

περί εἰς πρόκειται πιστοποιητικῶν, ὁ δοκίμιος ἐκεί-
νος, παρόντος καὶ τινος προσώπου παντὸς σεβασμοῦ
ἀξίου, ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι, ἄνευ ὑπερβολῆς, ἡ προσω-
ποποίησις τῆς ἀγενείας καὶ βλακίας τῆς ἐπιτολαιότη-
τος καὶ ἀναιδεΐας.

Προσθέσατε εἰς τοῦς τίτλους τούτους τοῦ εἰς τὸ
«Ζεῆθ» τῆς σχολαστικότητος κατορθώσαντος νὰ φθά-
σῃ, τοὺς ὁποίους ἡ μεῖρα ἐπεψίλευσεν αὐτῷ ἐπίφθο-
νος εἰς ἄλλους ὡς πρὸς τοῦτο φανείσα, προσθέσατε εἰς
τοῦς τίτλους τούτους καὶ τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν περὶ
αὐτοῦ ἔχει, «ὅτι τὰ ξέροι ὄλα καὶ ὅτι ξέροι καὶ γρά-
φει», ὅπως κάλλιον ἐνοήθητε τὸν τρόπον, μετὰ τοῦ
ὁποίου, παρουσιασθεὶς εἰς ἕνα κληρικὸν, ἀπῆτει ἵνα εἰ-
τος ὑποχρεωθῇ εἰς τὰς ἀξιώσεις του, ὅπως δὴποτε καὶ
ἂν εἶχε τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίσημον παρουσιασθῆν ἔγγρα-
φον, ἀδιάφορον ἂν ἡ παράλειψις διατυπώσεώς τινος ἀ-
νυπολόγιστον ὕλικὴν θὰ συνεπέφερον εἰς τοὺς διαφορο-
μένους ζημίαν ἢ θὰ εἶχε συνεπέσιας, αἱ ὁποῖαι σπου-
δαίως τὸν κληρικὸν τοῦτον θὰ ἐπεβάρυνον.

Εἰς τὸν τρόπον ἐκεῖνον, μετὰ τοῦ ὁποίου εἰς ἐμὲ
προσηνέχθη μόνον ἐγὼ ψυχραμίαν ἠδυνήθη νὰ τηρήσω
καὶ μετὰ στωϊκῆς ν' ἀκούσω ἀπαθείας τὰς ἀπὸ τοῦ
εὐγενοῦς στόματος τοῦ λογιωτάτου ἐκείνου ἐξεληούσας
λέξεις.

Ταῦτα ἔγραψα καὶ τοι δὲν κέκνημαι τὸ πλεονέκτη-
μα τοῦ γράφειν, ὡς ὁ οἰηματίας ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀ-
γνοεῖ ὅτι ἡ εἴησις εἰς τοὺς τοιούτους εἶναι ὅτι τὰ πτε-
ρὰ πρὸς τὴν χρυσαλλίδα, ἥτις αὐτῶν στερηθεῖσα μένει
κάμπη, ταῦτα ἔγραψα μόνον, ἵνα μὴ ἡ σιωπῆ μου πα-
ρεξηγηθῇ, ἄλλως οὐδεμίαν θὰ ἔδιδον προσοχὴν εἰς τὰ
ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἐμοῦ γραφέντα, ἀφ' οὗ ὑπὸ ἔπιψιν ἀξίας
εἶναι εἰς τὸ περιθώριον τῆς κοινωνίας μας ἔγγεγραμ-
μένος καὶ ἀφ' οὗ ἀπὸ πολλοῦ ἔχει δεῖξει, κατὰ δυστυ-

χίαν του σημεῖα ἱκανὰ πνευματικῆς χρεωκοπίας.

Διατελῶ μετὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς
μου.

Ἐν Ἀργαστολίῳ τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1894.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ

Ἀρχιδιάκονος.

Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας ὁ συμπαθὴς καὶ διακεκριμένος
ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του ἐνομοτάρχης κ. Β. Καστρινὸς διο-
ρισθεὶς γραμματεὺς τῆς ἐν Λεξουρίῳ Ἀστυφυλακῆς, ὃν
μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἐπανεῖδον οἱ πολυπληθεῖς φίλοι
του.

ΚΑΠΝΟΠΩΔΕΙΟΝ. Εὐρωπαϊκὸν Π. Μεταξὰ εἰς τὸ
Λιθόστρωτον. Ἐκομίσθησαν χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν τὰ περι-
φημα σιγαρέτα, ἄνευ κόπας καὶ τὰ μετ' ἐπιστομίου.
Εὐρίσκονται δὲ ἐξαιρέτα καπνὰ ἐγχώρια, Κερκυραϊκὰ
καὶ ἄλλα ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ ΜΑΣΤΙΧΑ Πατρῶν
πρώτης τάξεως.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΔΕΙΟΝ. Μετὰ Βιβλιοδετείου Δ.
Τραυλοῦ. Εὐρίσκονται Ἑλληνικὰ, Γαλλικὰ, Γερμανικὰ
καὶ Λατινικὰ Λεξικὰ χρησιμώτατα διὰ τοὺς μαθητάς.
Πρὸς δὲ καὶ εἶδη γραφικῆς ὕλης διαφόρων ποιότητων
παρεχόμενα ἀσυναγωνίστως ταῖς ἀγορασταῖς.

ΜΥΡΩΔΙΚΑ. Νεώτατα καὶ πρωτίστης ποιότητος ἐ-
κομίσθησαν ἐσχάτως εἰς τὸ Κουρέιον Σ. Καλαύρια εἰς
τὸ Λιθόστρωτον.

Μόνον ἐκεῖ θὰ μένουν εὐχαριστημένοι αἱ κυρίαί μας.

ΕΘΝΙΚΗ. Ἀσφαλιστικὴ εἰταιρεία ἔχουσα τὴν μεγα-
λητέραν ἐργασίαν ἐν Ἑλλάδι, πράκτωρ αὐτῆς ἐγένετο
ἐνταῦθα ὁ καὶ τῆς Πανελληνίου Ἀτμοπλοίας, κ. Μα-
ρῖνος Δαλλαπόρτας.

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ Η «ΠΟΔΥΡΤΕΛΕΙΑ»

Σ. ΒΕΛΕΝΤΖΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΔΕΙΟΥ Ν. ΣΤΙΒΑ.

Προμηθεύον ὄλας τὰς καλλιτέρας οἰκογενείας. Κατασκευάζεται ἄρτος διὰ
τῆς χειρὸς ἀνώτερος τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὑπὸ εἰδημόνων τεχνιτῶν.

Τὸ κατάστημα πρέπει νὰ ὑποστηρηθῇ διότι ἡ ἐργασία του εἶναι ἕκτακτος.
Δοκιμάσατε καὶ βλέψατε.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ